R4835

THE REWARDS OF SACRIFICE
பலியின் வெகுமானம்

"அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்கு பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்று தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன். இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை." ரோமர் 12:1

நமது பூமிக்குரிய உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் பலி கொடுக்கும்படி இந்த வேத வாக்கியத்தில் எங்கேயும் நமது கர்த்தரால் நாம் கட்டளையிடப்படவில்லை. வேறு வார்த்தையில் சொல்வோமானால் நியாயமும் நீதியும் ஒன்றுதான். பலி, தன்னைத்தான் வெறுத்தல், சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு இயேசுவைப் பின்பற்றுதல் ஆகிய அனைத்தும் தெய்வீக சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. நியாயப்பிரமாணமானது அதை கடைபிடிக்கிற அனைவருக்கும் நிரந்தரமான மானிட ஜீவனை வழங்கியது. இந்த உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட யூதர்களில் யாரும் இந்த பிரமாணத்தை கடைபிடிக்க முடியவில்லை. பரிபூரண மானிட சரீரம் வழங்கப்பட்ட பரத்திலிருந்து வந்த ஒருவர் மட்டுமே அதனிமித்தம் அதை பின்பற்ற முடிந்தது. ஆகையால் பூமிக்குரிய நித்திய ஜீவனுக்குரிய உரிமையை பெற முடிந்தது.

புதிய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை, மெய்யான மத்தியஸ்தரின் கீழ் அதன் தேவைகளை பூர்த்தி செய்கிற அனைவருக்கும் அதே மானிட நித்திய ஜீவனை கொடுக்கும். முதலாவது நியாயப்பிரமாணத்தைக் காட்டிலும் இதன் மேன்மை என்னவென்றால், மனுக்குலத்திற்கு ஆக்கினைத் தீர்ப்பு, மரணம் மற்றும் பலவீனத்திலிருந்து விடுவிக்க தகுதியுள்ள மற்றும் அவருடைய "மேலான பலிகளின்" மூலம் அதிகாரம் பெற்ற ஒரு மேலான மத்தியஸ்தரை பெற்றிருப்பதேயாகும்.

ஆனால் இயேசு, நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழாக பிறந்து, அதன் நிபந்தனைகளுக்கு கடமைப்பட்டவராயிருந்து, அதை நிறைவேற்றினதினால் பூமிக்குரிய நித்திய ஜீவனை பெற்று அதற்கு மேலாகவும் செய்தார். அவர் அந்த பூமிக்குரிய ஜீவனையும் பலியிட்டு அதைக் கொடுத்து, தமது பாதுகாப்புக்காக லேகியோன் தூதர்களை அழைக்க வல்லமை பெற்றிருந்தும், எந்தவித எதிர்ப்பும் இல்லாமல் தமது பலியின் புண்ணியத்தை பாவ மனிதர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு அனுமதித்தார். இதுவே அவரது பலி, அவர் பாவகரமான பலவீன பலியை செலுத்தவில்லை. ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட பலவீனத்தை அவர் பெற்றிருக்கவில்லை. அவர் தமது பரிபூரண ஜீவனையும் மற்றும் அவரது அனைத்து சட்டப்பூர்வமான உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் பலி கொடுத்தார். இப்படி அவர் செய்ததற்காக அவர் பெற்ற மானிட சுபாவத்திலிருந்து தெய்வீக சுபாவத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டது, தூதர்கள் துரைத்தனம் அதிகாரங்களுக்கு மேலாக உயர்த்தப்பட்டது ஆகும். (எபேசியர் 1:20) இப்படியாக உயர்த்தப்பட்டு, அவர் பெற்றிருந்த மானிட உரிமைகளை (அது பறிமுதல் செய்யப்படாதிருந்தது) ஆதாமுக்கும் அவரது இனத்திற்கும் மீட்கும் விலைக்கிரயமாக கொடுத்தார். இந்த யுக முடிவில் இவைகளை அவர்களுக்கு புது நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையை முத்திரையிட்டு உபயோகிப்பார். இதன் கீழ் முதல் மனிதனின் கீழ்ப்படியாமையினால் இழந்த அனைத்தும் சகல மனுக்குலத்திற்கும் மற்றும் இஸ்ரயேலுக்கும் திரும்பக் கொடுக்கப்படும். இடைப்பட்ட காலத்தில் மகிமையடைந்த இரட்சகர் அந்த பலியின் புண்ணியத்தை (முடிவில் உலகத்திற்கு கொடுக்க இருந்ததை) விசுவாச வீட்டாரின் கறைகளை மூடுவதற்கு பயன்படுத்துவார். இவர்கள் தெய்வீக அழைப்பை கேட்டு, இயேசுவின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றவும், மாம்சத்தில் அவரோடு கூட பலி செலுத்தவும், பாடுபடவும் அதன் மூலம் திரைக்கப்பால் ஆவியின் தளத்தில் அவரோடு கூட மகிமையடைந்து ஆளுகை செய்யவும் அதை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள்.

பாவ நிவாரண பலிகள் சுவிசேஷ யுகத்தில் மட்டுமே ஏற்புடையவைகள்

இந்த சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை யூதர்கள் மேல் மட்டுமே தொடர்ந்தது. மீதமிருந்த உலகத்தார் தேவனோடு எந்த உடன்படிக்கையும் இல்லாமல், எதிர்காலத்தில் புதிய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு கீழாக இருக்கப்போகிற "இளைப்பாறுதலின் காலங்களுக்கு" காத்திருக்கிறார்கள். (அப்போஸ்தலர் 3:19-21; எரேமியா 31:31-34) இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட விசுவாச வகுப்பாரை அழைத்து, அவர்களது மீட்பருடன் பலியின் மரணத்தில் பங்கு பெறும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை கொடுக்கிறார். உண்மையுள்ளவர்களாக அவரது அங்கங்களாக அல்லது அவரது மணவாட்டியாக, அல்லது கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையுடன் அவரது ராஜ்யத்தில் உடன் சுதந்தரர்களாக இருப்பார்கள். எல்லா மனிதர்களுக்கும் தெய்வீக சித்தத்தை அவர்கள் அறிந்த அளவுக்குத்தக்கதாகவும் (தெய்வீக நிலைப்பாட்டிலிருந்து நியாயம் எது) திராணிக்குதக்கதாகவும் தேவனுடைய பிரமாணம் அல்லது நீதியின் தேவையை நிறைவேற்ற கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். ஆனால் இயேசுவின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்ற விருப்பம் உள்ளவர்கள் நியாயத்திற்கு மேலாக தாங்கள் என்ன செய்யக்கூடும் என்பதை காண்பிக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகமாக செய்யும்படி கட்டளையிடப்படவில்லை. சகல பலியும் ஒரு சலுகை, ஒரு கடமையல்ல, ஒரு கட்டளையல்ல. இதற்கு இசைவாக பரிசுத்த பவுல் கட்டளையாக அல்ல, ஆனால் வேண்டுகோளாக எழுதுகிறார்: "சகோதரரே உங்கள் சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று....... வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்." அவர் இதை கட்டளையாகக் கூறவில்லை. இதை ஒரு கட்டளையாக ஆக்கினால் பலியின் சந்தர்ப்பத்தை தடுப்பதாக இருக்கும். நாம் பலியிடுவது கட்டளையிடப்பட்ட ஒன்று அல்ல. தேவனால் கட்டளையிடப்பட்டவை எல்லாம் கடமை, பலியல்ல.

பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரர்கள் பூமிக்குரிய உரிமைகளை கைவிட்டு தங்கள் சரீரங்களை, தங்களது ஜீவன்களை கொடுத்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் பலி கொடுக்கவில்லை. ஏன்? ஏனெனில் இது கொல்லுகிற ஒன்று. மற்றது தேவனுக்கு ஏற்புடைய ஒரு பலியாக ஒரு ஜீவியை பலியிடுதல். இயேசுவின் பலிக்கு முன்னதாக மானிட பலிக்காக தேவன் அழைப்பு கொடுக்கவில்லை. தேவன் அபூரண, கறைபடிந்த ஜீவிகளை தமது பலிபீடத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பம் இல்லாதவராக இருந்தார். அவர்கள் தங்களை பலியாக கொடுக்கலாம். ஆனால் தேவன் அவற்றை பலியாக எண்ணவில்லை. இயேசு ஒரு பலியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். ஏனெனில் அவர் பூரணராக இருந்தார். அவரது சீஷர்களும் பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து பலிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் மீட்பரின் பலியின் புண்ணியம் சாட்டப்பட்டதினால் அவர்கள் பூரணர்களாக இருக்கிறார்கள். அவரது புண்ணியம் அவர்களது கறைகளை நீக்குவதற்கு போதுமானதாக இருக்கிறது.

இதனால் இந்த சுவிசேஷ யுகம் "கர்த்தரின் அனுக்கிரக காலம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில்

தேவனால் முன்னறிவிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலானவர்களை இயேசுவின் உடன் சுதந்தரராக ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பம் உள்ளவராக இருக்கிறார். முன்னறிவிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலானவர்கள் நிறைவடைந்தவுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய காலம் நிறைவடைந்து விடும். அதன் பிறகு எந்த அர்ப்பணமும் பலியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. ஏனெனில் மெய்யான பாவ நிவாரண நாள் முடிவடைந்திருக்கும்.

ஆனால் ஒரு வேளை ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய காலம் முடிந்த பிறகு சிலர் தங்களை அர்ப்பணம் செய்தால், அவர்களது நிலைமை எப்படி இருக்கும். அவர்களுடனான தேவனுடைய செயல்பாடு எப்படி இருக்கும்?

தேவன் மாறாதவராயிருப்பதால், அவருடைய சிருஷ்டிகள், அவரது சித்தத்தை செய்வதற்கு முழுவதுமாக, தடையின்றி தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தால் அவர் அதில் எப்பொழுதும் பிரியப்படுவார் என்று நாம் அனுமானிக்க வேண்டும். இதே போல பலியின் உடன்படிக்கை அமலுக்கு வருவதற்கு முன்பு, பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரர் விசுவாசத்துடன் தங்களது ஜீவன்களை கொடுத்ததில் அவர் பிரியப்பட்டார். தேவன், தங்களது ஜீவன்களை அர்ப்பணித்த பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரர்களுக்கு மானிட பூரணத்தை வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறது போல சபை நிறைவடைந்த பிறகு, பலி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் காலம் முடிவடைந்த பிறகு, இதே மார்க்கத்தை கடைபிடிப்பவர்களுக்கு அதே மானிட பூரணத்தை அளிப்பார் என்று நாம் கூறலாம்.

இதே போல, இந்த யுக முடிவில் மரணம் வரை விசுவாசமாயிருந்து, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படாமல் இருந்தால் அவர்கள் ஆவிக்குரிய தளத்தில் உயிர்த்தெழுதலை அடையமாட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் இந்த யுகம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு அபிவிருத்தி அடைந்த பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரரின் வகுப்பில் அங்கங்களாக வருவார்கள்.

தன்னை அர்ப்பணம் பண்ணுதலே எப்பொழுதும் புத்தியுள்ள ஆராதனை

இந்த உண்மைகளின் அடிப்படையில், தேவனை நேசித்து, அவருடன் முழுமையான ஐக்கியத்தில் இருக்க விரும்புகிற, இந்த யுகம் முழுவதும் இருக்கப்போகிற அனைவருக்கும் எங்களது ஆலோசனையாவது: “சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்று தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.” அவர்கள் தங்களை பலியாக ஒப்புக் கொடுத்த பிறகு, தேவன் அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, புதிய சிருஷ்டிக்கு ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலை அருளுவார் என்று நாங்கள் உறுதி கூற முடியாது. ஆனால் இது புத்தியுள்ள ஆராதனை என்றும், தேவனிடமும் அவரினிமித்தமும் தங்களது விசுவாசத்தையும், உண்மைத் தன்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறவர்களுக்கு பெரிய வெகுமானங்களை எப்பொழுதும் தருவார் என்று உறுதி கூறுகிறோம். நாங்கள் புரிந்து கொண்ட பிரகாரம் நாங்கள் அவர்களுக்கு கூறுவதாவது: பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரவான்கள் வகுப்பார் தேவனால் கனப்படுத்தப்பட்டு பூரண மானிட தளத்தில், “பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக வைக்கப்படுவார்கள்” என்று வேதவாக்கியங்கள் போதிக்கின்றன. இந்த பிரபுக்கள் வகுப்பார் மீதியுள்ள மனுக்குலத்தாரை காட்டிலும் முன்னுரிமை பெற்று, காணக்கூடாத மேசியா வகுப்பாருக்கு ஆயிரம் வருடங்கள் விசேஷித்த பிரதிநிதிகளாக இருப்பார்கள். இந்த மகிமையான வேலையில் பங்கு பெற்ற பிறகு, இந்த பிரபுக்கள் ஆயிர வருட யுக முடிவில், மெய்யான லேவியர்களாக ஆவிக்குரிய தளத்திற்கு உயர்த்தப்படுவார்கள் என்று நாம் உறுதியளிக்கிறோம்.

தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களது தொகை எப்பொழுது நிறைவடையும் என்பது யாருக்கும் தெரியாததால், எல்லாமே ஒரே மாதிரியாக ஆர்வத்துடன் தங்களது ஜீவனை தேவனுடைய ஊழியத்துக்காகவும் அவரது சத்தியத்துக்காகவும் கொடுக்க வேண்டும். நமது உள்ளத்தில் நமது பரிசின் தன்மையைக் குறித்து நிச்சயமின்மை இருப்பதினால் நாம் ஊழியம் செய்ய மறுப்போம். நாம் தேவனுடைய தயவுக்கு நமது தகுதியின்மையைக் காண்பிப்போம். ஏனெனில் அவருக்கு ஏற்புடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். நமது ஊழியம் பரிசை பெறுவதற்காக இருக்கக்கூடாது. ஆனால் நீதிக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்களாகவும் தேவனை பிரியப்படுத்துகிறவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். “தேவனே, உமது சித்தித்தின்படி செய்ய விரும்புகிறேன்.” எல்லாம் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நினைவுகூருதலின் காலத்தில் அர்ப்பணம் செய்த அனைவரும் தங்களது அன்பு, விசுவாசம், கீழ்ப்படிதல், உண்மைத்தன்மை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்த வேண்டும். மீட்பரின் மரணத்தை அடையாளப்படுத்துவதின் மூலமும் கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் தங்கள் பங்கை பெறுவதற்கான தங்கள் விருப்பத்தை காண்பிக்கவும், “பிட்கப்பட்ட அப்பத்தின்” மூலமும் அவரது பாடுகளின் பாத்திரத்தில் பங்கு பெறுவதின் மூலமும் அடையாளப்படுத்த வேண்டும்.

நமது பிள்ளைகளுக்காக நாம் எவ்வளவு எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பது வேறு காரியம். நமது குழந்தைகள், தேவனுக்கு பிரியமாகவும் ஏற்புடையதாகவும், தேவனுக்கும் சத்தியத்திற்கும் தங்களது விசுவாசத்தை விளங்கப்பண்ணுவது எந்த வயதில் என்று கூறுவது நமது காரியமல்ல. பெற்றோர்களாக இருப்பவர்கள் சகல நியாயமான வழிகளிலும் உதாரணம் மற்றும் கட்டளைகள் மூலமாக கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் சலுகையை உணர்ந்து கொள்ளுவதில் மரண பரியந்தம் எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டும். மேலும் அவர்களது பிள்ளைகள் வாரவாரமோ, முடிந்தால் தினமுமோ சத்தியத்தின் பல்வேறு அம்சங்களை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிற அளவுக்கு போதிக்க வேண்டும். குழந்தைகள் இளம் வயதில் அவர்களது மனதும் இருதயமும் கொஞ்ச அளவுக்கு மட்டுமே அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கும் என்பதை தேவன் அறிவார். ஆகையால் பெற்றோர்கள், தங்களது பிள்ளைகளை முடிந்தவரை சிறந்தவைகளை செய்ய வைத்து, பலனை தேவனிடம் விட்டு விட வேண்டும். ஞானமான, நேர்மையான அவர்களது தீர்மானங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், பூமிக்குரியதாக அல்லது பரத்துக்குரியதாக இருந்தாலும் அதை முழு திருப்திகரமாக செய்ய வைக்க வேண்டும். ஒருவரது தற்கால வாழ்க்கையில் சோதனைகள் வெற்றிகரமாக முடிந்து மரணத்திற்கு செல்லாமல் யாரும் உயிர்த்தெழுதலில் உடனடி பூரணத்தை பெற இயலாது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். எனினும் மீதமுள்ள மனுக்குலத்திற்கு முன்னரே காண்பிக்கப்பட்டது போல் மகிமையான சந்தர்ப்பங்களையும் சத்தியங்களையும் அவர்களுக்கு முன்பாக பெற்றிருப்பார்கள்.